

«ГРОМАДСЬКИЙ ГОЛОС» — газета. Друк. орган Укр. радикал. партії (від 1926 — Укр. соц.-радикал. партія). Виходила 1895–1939 із перервами у Львові українською мовою спочатку щомісячно, 1906–09 — як двотижневик, від 1910 — як тижневик (1904–05 під назвою «Новий громадський голос»), 1919 — у м. Коломия (нині Івано-Франківська обл.). Газета послідовно обстоювала інтереси укр. селянства, розкривала позицію радикал. партії відносно права володіння землею, закликала селян до єдності та створення сильної свідомої партії, щоб домогтися покращення соц.-екон. становища. Висвітлювала найбільш актуальні проблеми селянства, зокрема експлуатації села містом через торгівлю, податк. і митну системи; друкувала статті на теми земел. питання, трудової еміграції, проведення чесних виборів, освіти молоді та селян (створення укр. університетів і шкіл), формування щоріч. крайового бюджету; ознайомлювала із діяльністю «Просвіти», «Руско-католиц. Союзу», УСС. 1895–99 значна увага приділялася проведенню виборчої і податк. реформ, від 1902 активізувалася пропагандист. робота щодо організації страйків і

демонстрацій, від 1917 вміщувала матеріали про хід військ. дій на польс.-укр. та рос.-укр. фронтах, повідомлення штабів УГА та Армії УНР, статті з громад.-політ. життя Наддніпрян. України. Публікувались також розвідки і полемічні статті реліг. тематики, твори укр. письменників. У газеті співпрацювали: М. Драгоманов, І. Франко, М. Павлик, Л. Мартович, В. Стефанік, Марко Черемшина, К. Трильовський, В. Андрієвський, А. Чайковський. Рубрики: «Новинки», «Вісти з краю і зі світа», «Зо світа», «Всячина», «Вісти з армії», «Бібліографія», «З кооперативного життя», «Робітнича справа», «Фейлетон», «Сьмішне», «Наука і Розвага», «Народне Господарство», «Голос Читачів», «Дописи». Зазнавала постій. утисків з боку цензури, яка конфісковувала переважну більшість накладів вид. (деякі числа виходили після конфіскації третім накладом). Серед ред. — **В. Будзиновський** (1895–96), **І. Франко** (1896–97), **М. Павлик** (1897–1901, 1908–09), **С. Терлецький** (1926–30), **Г. Остапович** (1930–38). Додатки: «Жало» (1907, 1913, 1914), «Молоді Каменярі» (1928–32), «Жіночий Голос» (1932–36), «Сніп» (1937–38). У 1906–10 виходила «Бібліотека “Громадського голосу”» (опубл. 15 брошур).

Рекомендована література

1. Періодика Західної України 20–30-х рр. ХХ ст.: Мат. до бібліографії. Т. 4. Л., 2001.

Л. Я. Кульчицька

Бібліографічний опис:

Громадський голос / Л. Я. Кульчицька // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31961>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).